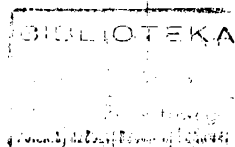

Warszawa, 25 listopada 1933 r.

URZĄD PATENTOWY

B22c 1/16

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 18843.

Jean Durand
(Marsylja, Francja).

Kl. 31 c, 3.

3161 1/16

Forma odlewnicza.

Zgłoszono 3 kwietnia 1930 r.

Udzielono 24 sierpnia 1933 r.

Pierwszeństwo: 9 listopada 1929 r. (Francja).

Patent polski Nr 13249 z dnia 28 września 1929 r. dotyczy masy formierskiej z piasku do wyrobu form odlewniczych, składającej się z mieszaniny piasku, spoiwa hydraulicznego (takiego jak cement) i wody, przyczem woda użyta jest w takiej ilości, że mieszanina pozostaje niedowodniona, to znaczy, że w mieszaninie piasku, spoiwa hydraulicznego i wody pozostaje pewna ilość spoiwa hydraulicznego niezwiązanego.

Z innej strony patent Nr 18452 dotyczy formy odlewniczej, otrzymywanej z masy niedowodnionej, w której jeden ze składników jest spoiwem hydraulicznym i odznaczającej się tem, że inny składnik (lub inne składniki) jest materiałem o charakterze piaskowym w stanie rozdrobnionym i

odpornym pod względem cieplnym i mechanicznym na wpływ wywołany przez płynny metal.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest forma odlewnicza utworzona z masy otrzymanej przez rozdrobnienie starych form, używanych lub nieużywanych do odlewania, wykonanych według patentów Nr 13249 i 18452.

Stare formy rozбивa się w celu otrzymania materiału o charakterze piaskowym. Materiał ten zawiera pewną ilość spoiwa hydraulicznego niedowodnionego, to znaczy posiadającego zdolność wiązania ponownego. To niedowodnione spoiwo w części uwalnia się przez roztluczenie masy starych form, częściowo zaś przywarte jest do ziarn

nek piasku i ziarenek utworzonych przez spoiwo związane.

Dla utworzenia z tej masy nowych form dodaje się do materiału rozdrobnionego taką ilość wody, aby materiał ten pozostał jeszcze w pewnej części niedowodnionym.

W praktyce dla odtworzenia warunków pierwotnych lepiej jest do otrzymanego przez rozdrobnienie starych form materiału dodać pewną ilość świeżego spoiwa hydraulicznego. Po rozdrobnieniu starych form dodaje się, do otrzymanego w ten sposób materiału, taką ilość spoiwa hydraulicznego, aby otrzymać pierwotną zawartość spoiwa, mając na uwadze ilość spoiwa niedowodnionego pozostającą w materiale utworzonym ze starych form. Następnie postępuje się tak, jak uprzednio, dodając taką ilość wody, przy której spoiwo nie zostaje całkowicie dowodnione, a masa może być formowana. Takie ponowne użytkowanie materiału ze starych form z dodawaniem nowych ilości świeżego spoiwa może być powtarzane bez końca.

Formy otrzymywane w ten sposób są bardzo porowate i posiadają własność przepuszczania gazów i par, są łatwe do rozkruszenia po dokonaniu odlewu i posiadają zdolność łatwego przekształcenia

się pod wpływem kurczenia się przedmiotów odlanych podczas ich ochładzania się. Poza tem formy według wynalazku nadają się, tak samo jak formy otrzymywane według patentów wyżej wymienionych, do stosowania w nich powłoki wytwarzanej za pomocą zwilżania ich wewnętrznej powierzchni.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Forma odlewnicza, znamienna tem, że utworzona jest z masy, składającej się z rozdrobnionych starych form wytworzonych z mieszaniny niedowodnionej, piasku lub materiału piaszczystego oraz spoiwa hydraulicznego, przyczem do masy tej jest dodana taka tylko ilość wody, aby mieszanina pozostała jeszcze niedowodniona.

2. Forma odlewnicza według zastrz. 1, znamienna tem, że do masy, składającej się z rozdrobnionych starych form z domieszką wody, dodana jest pewna ilość świeżego spoiwa hydraulicznego.

J e a n D u r a n d.

Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.